

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: I. N. CESĂRESCU

ABONAMENTUL

pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătatea: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E

de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6

Vis-à-vis de Palatul Justiției

S U M A R :

Câte-va observațiuni asupra legii monopolului hârtiei pentru țigarete, de d. *Julian Teodorescu*.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ :

Inalta Curte de casație și justiție, secțiuni-uite: *Judecătorul sindic trib. Dorohoi cu Marcu Fischer*.

Idem, secția II și tribunalul jud. Vlașca: *Mocha J. Meraneg cu Minist. de finanțe, contravenție la legea monop. foiei de țigare*.

Tribunalul Dolju: *Portărele D. Constandache Neculai cere înscrierea sa ca apărător (advocat pe lângă judecătorii de ocoale)*.

Tribunalul Covurlui, secția I: *Neculai Corvisiano cu Lupu Kostache*.

Documente vechi, *kaimakamia Domniei principatului Moldaviei*.

Bibliografie.

Câte-va observațiuni asupra legii monopolului hârtiei pentru țigarete

Legiuitorul nostru, econom de cele mai multe ori în expunerea de motive ce trebuie să însoțească ori-ce lege propusă Camerilor este, cu privire la legea monopolului hârtiei pentru țigarete, aproape avar. Și când susținem aceasta, ne referim mai mult la partea care interesează pe oamenii de drept, de cât la motivele de ori-care alt ordin, care pot determina pe un ministru să propună un proiect de lege. E adevărat că cestiunea pe care voim s'o analizăm, este prevăzută de o expunere de motive (*Monit. Oficial* din 12 Martie 1900); însă drept fundament juridic și legal se dă un interes pur fiscal, situația finanțelor noastre din acel timp fiind cu totul precară.

Pe de altă parte, discuțiunile la care dau loc legile în corpurile noastre legiuitoare fiind une-ori restrânse, noi credem că o oare-care dezvoltare a expunerilor de motive n'ar fi rău venită, mai ales că în majoritatea casurilor un articol în cuprinderea art. 15 din legea monop. hârtiilor pentru țigarete, a ajuns aproape de stil. Ast-fel toată lumea știe, că «invariabilul regulament de administrație publică care va trebui să fixeze toate dispozițiunile necesare pentru aplicarea legii de față» nu va fi redactat nici odată.

În aceste condițiuni, ori-cine poate înțelege pentru ce multe din legile promulgate, au nevoie în aplicațiunea lor de o largă interpretare și pentru ce Inalta Curte de casație trebuie să intervină atât de des în conflictele dintre împrieași.

* * *

Legea monopolului hârtiei pentru țigarete nu are mai mult de 15 articole și din acestea sunt câte-va (art. 9, 10, 11 și 12) care dau loc la oare-care dificultăți în aplicare. În aceste articole se prevăd atât infracțiunile la legea în chestiune, cât și pedepsele la care ele sunt supuse.

Art. 9 de exemplu, distinge importațiunea și tentativa de importațiune frauduloasă a hârtiei pentru țigarete, cât și a altor produse enumerate în art. 8; iar art. 10 se referă la fabricațiunea, colportarea sau debitul clandestin al hârtiei pentru țigarete. Iată faptele.

Acum să vedem și pedeapsa ce se dă unor asemenea infracțiuni; căci dificultatea cea mare e în aplicarea pedepsei.

În adevăr, după art. 9 al. 1 «pedeapsa prevăzută prin art. 169 din această legiuire (legea vămilor), este tot-d'a-una aplicabilă în asemenea cazuri; iar după art. 12 «urmărirea și judecarea contravențiunilor la legea de față se vor face conform prescripțiunilor stabilite pentru contravențiunile la legea monopolului tutunurilor» (titlul al X-lea, art. 73—93).

Întrebarea este următoarea: Se pedepsesc în conformitate cu art. 169 din legea vămilor toate faptele prevăzute de legea monopolului hârtiei pentru țigarete, sau numai acelea prevăzute de art. 9 al. 1? Or, din contră, trebuie să facem o distincțiune; adică să pedepsim conform legiuirii vămilor importațiunea și tentativa de importațiune frauduloasă așa cum prevede art. 9, iar când e vorba de fabricațiune, colportare și debit clandestin, să ne raportăm la prescripțiunile legii monopolului tutunurilor?

Pe de altă parte, legiuitorul spune că faptele prevăzute de art. 9 se vor constata în conformitate cu legea vămilor, iar în art. 12 — și de astă dată în mod mult mai general—ne arată; că «urmărirea constatatarea și judecarea contravențiunilor la legea de față, se vor face după legea monopolului tutunurilor».

Imparte legiuitorul în 2 specii, infracțiunile la legea monopolului hârtiei pentru țigarete, din punctul de vedere al constatării și judecării acestor fapte, sau art. 12 fiind mai general este în tot-d'a-una aplicabil?

De răspunsul ce vom da, depinde o altă chestiune nu mai puțin importantă și anume: *constituirea instanței*; pentru că, dacă o parte, cel puțin din faptele prevăzute de legea în discuție, trebuie

pedepsite conform art. 169 din legea vămilor, atunci pentru judecarea acelor fapte, instanța se va constitui negreșit cu reprezentantul Ministerului public, fiind dat că legea vămilor (art. 169) prevede pedeapsa închisoarei.

Cum vom decide însă în casurile prevăzute de art. 12 din legea monopolului hârtiei pentru țigărete, care consideră ca contravențiunii infracțiunile la acea lege? Procurorul fi-va el chemat să ia parte la judecarea acestor fapte, sau trebuie să admitem negativa în baza principiului legiuității noastre penale că reprezentantul Ministerului public, nu ia concluzii la judecarea contravențiunilor, de cât atunci când legea prevede acest lucru în mod expres?

Pentru o mai bună lămurire să luăm un exemplu: X este tradus înaintea tribunalului, pe cale de apel la procesul-verbal, încheiat de agenții vamali, pentru faptul de fabricațiune sau colportare a hârtiei pentru țigărete.

Aceste fapte, considerate drept contravențiuni, sunt pedepsite numai cu amendă. Într'un asemenea cas, instanța trebuie constituită cu prezența procurorului său nu?

S'ar putea susține într'un prim sistem, că procurorul nu e chemat la judecarea acestui gen de fapte, pentru că față cu principiile generale, în materie de contravențiuni, el nu ia parte de cât în mod cu totul excepțional. Interpretarea aceasta ar părea încă mai logică dacă ne referim la art. 9, care trimetându-ne la art. 169 din legea vămilor ar face să se creadă că pentru cele-lalte fapte, în afară de acele pedepsite de acest din urmă articol, procurorul nu e ținut să ia concluziuni.

Într'un alt sistem s'ar putea susține că procurorul chiar pentru faptele visate de art. 12, trebuie să fie față la judecarea tuturilor infracțiunilor din legea monopolului hârtiei pentru țigărete. Și iată de ce:

a) Legea monopolului hârtiei pentru țigărete, ca orî-ce lege de monopol, are în vedere un interes de o natură deosebită și de cea mai mare importanță pentru Stat, adică fiscalitatea; deci, socotim, că prezența Ministerului public ar fi de mare importanță la constituirea instanței, fiind dat că contravențiunile acestea au o natură mult mai gravă ca obicinuitele fapte prevăzute în C. pen. art. 385 și următorii.

b) Art. 12, conține cuvântul «judecarea» infracțiunilor prevăzute de articolele precedente (art. 8, 9, 10, 11) și acelaș articol ne trimite—de alt-fel ca și legea monopolului chibriturilor și cărților de joc—la titlul X, art. 73—93 din legea monopolului tutunurilor. Or, din art. 88 al acestei din urmă legi, reese că procurorul tribunalului ia parte la formarea instanței, prin urmare și în contravențiunile legii în discuțiune el va trebui să ia parte. Legiuitorul prin cuvântul citat «judecarea» n'a putut înțelege de cât modul de constituire al instanței, alt-fel prezența lui ar fi neexplicabilă. Soluțiunea aceasta s'ar putea susține cu atât mai mult cuvânt cu cât în art. 9 din lege, legiuitorul nu se mai servă de cuvântul «judecată». Și atunci se naște întrebarea: De ce această omisiune din partea legiuitorului? Răspunsul nu poate fi altul de cât că pedeapsa aplicabilă în speță fiind aceea prevăzută de art. 169, adică închisoarea, instanța nu

se va putea constitui de cât cu prezența Ministerului public.

O altă chestiune foarte importantă este aceea privitoare la transformarea amenzii în închisoare.

Să presupunem pe individul X, care încearcă să introducă hârtie pentru țigărete, contrariu dispozițiilor articolului 9 din legea ce analizăm. După acest articol, precum și după art. 10, avându-se în vedere prescripțiunile legii generale a vămilor aplicabilă în speță, delicuentul, prin chiar procesul verbal de constatare, va fi condamnat și la amendă, o-dată cu confiscarea mărfii introduse.

Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este dacă delicuentului insolubil i se poate transforma amenda în închisoare. Și în cazul afirmativ, presupunind că delicuentul se găsește în condițiunile articolului 9 aliniat final, nu s'ar face o dublă întrebuintare de pedeapsă? Într'adevăr, aplicându-i-se o-dată închisoarea provenită din transformarea amenzii pentru nesolvabilitate, s'ar părea cu totul neechitabil să i se mai aplice și închisoarea prevăzută în art. 9 al. final. Cu toate astea lucrurile stau ast-fel.

Pentru a rezolva chestiunea care ne preocupă, trebuie să recurgem tot la dispozițiunea finală a art. 12 din legea monop. hârtiei pentru țigărete, care ne trimite la titlul al X, din legea monopolului tutunurilor. Această lege, în art. 89 al. 1 și 2, ne obligă a transforma amenda în închisoare conform art. 28 din C. pen. Acum presupunând că judecătorul transformând amenda, a dat contravenientului maximul de 6 luni închisoare, el va fi obligat în același timp să pedepsească și faptul în sine, fiind ținut la aceasta de dispozițiunile art. 169 din legea generală a vămilor. Ei bine o ast-fel de sentință s'ar părea nedreaptă, căci s'ar crede că pentru acelaș fapt contravenientul este supus de două ori la acelaș gen de pedeapsă, totuși orî-cine poate vedea, că în cas de solvabilitate a făptuitorului, inichitatea dispăre sau cel puțin numai este aparentă.

Față cu cele ce preced, noi socotim că din analiza logică a legii ce am examinat reese următoarele concluziuni: că instanța se constituie în tot-d'auna cu Ministerul public, în toate faptele prevăzute de legea monopolului hârtiei pentru țigăretă și că transformarea amenzii în închisoare se face tot în conformitate cu dispozițiunile legii monopolului tutunurilor.

Nu știm dacă s'a presintat ocaziunea de a se pronunța asupra acestei chestiuni și altor tribunale în afară de acel de Vlașca, care în sentința No. 399/901 admite în totul modul nostru de a vedea; de asemenea și Inalta Curte de casație, confirmă sentința citată prin deciziunea No. 175/902(1); orî cum ar fi, noi considerăm că nu e de prisos acest mic comentariu, mai cu seamă față cu legiuitorul nostru, atât de concis în redactarea operei sale.

Iulian Teodorescu

Doctor în drept din Paris, magistrat

(1) Atât sentința tribunalului de Vlașca cât și decizia Casăției s'au publicat ambele în acest număr. (N. R.)

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secțiunii-uite

Audiența de la 21 Februarie 1902

Președinția D-lui C. E. Schina, Prim-Președinte

Judecătorul sindic trib. Dorohoi cu Marcu Fischer

Cota convenită statului pentru cheltuelile falimentului. — Sentințele pronunțate de tribunal asupra regulării cotei. — Dacă asemenea sentințe sunt supuse apelului. — (Art. 944 din Codul comercial).

Regularea cotei convenită statului pentru acoperirea cheltuelilor falimentului, prevăzute de art. 969 din Codul comercial făcând parte tot din operațiunile falimentului, chiar dacă această regulare se face după încheierea concordatului și punerea falitului în posesiunea activului său, sentințele date asupra regulării acestei cote intră în regula generală prescrisă de art. 944 din Codul comercial și prin urmare, nu sunt supuse apelului.

Decisiunea 2/902. — Respins recursul făcut de judele sindic trib. Dorohoi contra decisiunii Curții de apel din Iași, s. II cu No. 22/900, dată în proces cu Marcu Fischer.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l președinte N. Mandrea;

Pe d-l Alexandru Stoianovici, jude sindic trib. Dorohoi în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d-nii avocați M. Pherekyde și P. Missir din partea intimatului Marcu Fischer în combateri;

Deliberând,

Asupra motivului invocat:

«Rău onor. Curte a respins apelul subsemnatului ca inadmisibil. Apelul nostru era admisibil de oare ce acțiunea d-lui Fischer acceptantul falimentului s'a introdus în contra noastră după ce concordatul a rămas definitiv și după ce s'a predat averea falimentului celor în drept după concordat, așa fiind apelul nostru era admisibil și urma a fi admis și a se reforma sentința apelată respingând acțiunea d-lui Marcu Fischer ca neregulat îndreptată la trib. Dorohoi».

Având în vedere că după art. 944 din Codul comercial, toate sentințele date de tribunalele de comerț, în materie de faliment, sunt executorii, și nu sunt supuse apelului de cât în casurile prevăzute de lege;

Considerând că, în speță, din decisia supusă recursului, rezultă că prin sentința comercială cu No. 56/900 a tribunalului Dorohoi, sentința dedusă în judecata Curții de apel prin apelurile făcute de judecătorul sindic al falimentului firmei Ionaș Rosen și Turi, recurent azi, și de Marcu Fischer, intimat în recurs, apeluri respinse ca neadmisibile prin decisia atacată azi cu recurs de Judecătorul sindic, nu se dispune alt-ceva de cât să regulează care este suma ce trebuie să se plătească ca cotă convenită statului pentru acoperirea chel-

tuelilor făcute de stat în acest faliment, în conformitate cu art. 969 din Codul comercial;

Considerând că regularea cotei convenită statului pentru cheltuelile prevăzute de menționatul art. 969 face parte tot din operațiunile falimentului, chiar dacă această regulare se face după ce falitul a încheiat concordat cu creditorii săi și a fost pus în posesiunea activului său, și întru cât legea comercială nu prevede că sentințele date asupra regulării acestei cote sunt din cele ce se dau cu drept de apel, aceste sentințe intră în regula generală prescrisă de art. 944 din Codul comercial, și deci nu sunt supuse apelului.

Că așa fiind, motivul invocat este neintemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

CURTEA DE CASAȚIE, Secția II

Audiența de la 15 Februarie 1902

Președinția D-lui N. MANDREA, Președinte

Mocha J. Meraneg cu Ministerul de finanțe, contravenție la legea monop. foitei de țigarete.

Contravenții la legea monopolului hârtiei pentru țigarete. — Cum se judecă. — Recurs. — Unde trebuie adresat. — (Art. 9, 10 și 12 din legea monopolului hârtiei pentru țigarete: art. 88 din legea monopolului tutunurilor; art. 396 și 417 Pr. penală).

Contravențiile la legea monopolului hârtiei pentru țigarete se judecă de tribunalul corecțional după formele ordinare ale dreptului comun în materie corecțională.

Așa, în această materie, declarațiunea de recurs trebuie să se facă la greșa instanței a cărei hotărâre se atacă cu recurs, și recursul făcut direct la Curtea de casație este neadmisibil.

Decisiunea 175/902.—Respins recursul ca inadmisibil făcut de Mocha J. Meraneg contra sentinței tribunalului Vlașca cu No. 399/901 dată în proces cu Ministerul de finanțe.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier Chr. Pherekyde;

Pe d-l avocat Cernea în desvoltarea primului motiv de casare;

Pe d-l procuror de secție St. Stătescu în conclusioni.

Deliberând,

Asupra incidentului de neadmisibilitatea recursului pe motiv că este făcut direct la Curtea de casație:

Considerând că legea asupra monopolului hârtiei pentru țigarete prevede două feluri de contravențiuni la această lege, pe care le pedepsește în mod deosebit; așa după art. 9 importatiunea și tentativa de importatiune frauduloasă se va pedepsi după legea generală a vămilor, pedeapsa prevăzută de art. 169 din aceea lege fiind tot-d'a-una aplicabilă în asemenea casuri, iar prin art. 10 fabricațiunea, colportarea sau debitul clandestin de hârtie pentru țigarete se va pedepsi cu amendă;

Considerând însă că pentru urmărirea, constatarea și judecarea acestor două feluri de contravențiuni, pedepse în mod deosebit, legea, prin art. 12 trimete la prescripțiunile stabilite sub titlul X art. 73—93 din legea monopolului tutunurilor;

Că prin urmare pentru a se ști care sunt formele după care se judecă contravențiunile la legea mono-

polului hârtiei pentru țigarete trebuie să ne raportăm la art. 88 din legea monopolului tutunurilor;

Că acest text de lege, arată că procesele-verbale de constatarea contravențiunii se va judeca în apel după formele ordinare, în materie corecțională, și că procurorul tribunalului va lua concluziuni;

Considerând că prin urmare contravențiunile la legea hârtiei pentru țigarete se judecă de tribunalul corecțional după formele ordinare ale dreptului comun în materie corecțională;

Considerând că după art. 396 comb. cu 417 Pr. penală declarațiunea de recurs în materie corecțională trebuie să se facă la grefa instanței a cărei deciziune se atacă cu recurs, și această formalitate trebuie să fie observată și la recursurile făcute contra sentințelor tribunalelor care judecă în apel contravențiunile la legea monopolului hârtiei pentru țigarete, întru cât dispozițiunile de sub titlul X din legea monopolului tutunurilor la care se trimite, nu face nici o derogățiune de la dreptul comun în această privință;

Considerând că întru cât în specie se constată că recursul de față contra sentinței tribunalului Vlașca care a judecat în materie de contravențiune la legea monopolului hârtiei pentru țigarete este făcut direct la această Curte, este inadmisibil din acest punct de vedere și are a fi respins.

Pentru aceste motive, Curtea, de acord cu d-l procuror St. Stătescu, respinge, etc.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI VLAȘCA

Audiența de la 20 Decembrie 1901

Președenția D-lui I. A. FLORIAN, Membru

Mocha J. Meraneg, la legea foiței de țigarete.

Sentință de contravenție No. 399/901

Contravenții la legea monopolului hârtiei pentru țigarete.— Constituirea tribunalului.— Prezența ministerului public.— Proces-verbal de constatare.— Când trebuie redactat.— Dacă trebuie arătat locul unde a fost redactat.— Dacă obiectele găsite asupra contravenientului trebuiesc confiscate și evaluate.— (Art. 12 din legea monopolului hârtiei pentru țigarete; art. 73—93, 175 și 179 din legea generală a vămilor).

1. In materie de contravenție la legea monopolului hârtiei pentru țigarete, tribunalul trebuie constituit cu procuror.

2. In contravențiile la legea monopolului hârtiei pentru țigarete, procesul-verbal de constatare trebuie redactat îndată după descoperirea contrabandei, însă prin cuvântul îndată legiuitorul nu a putut înțelege o redactare imediată, procesul-verbal putând fi redactat și după câte-va ore de la descoperire, destul numai să fi redactat chiar în ziua descoperirii.

3. Procesul-verbal de constatarea unei contravenții la legea monopolului hârtiei pentru țigarete trebuie să indice locul unde s'a redactat acest proces-verbal.

4. In materie de contravenție la legea monopolului procesul-verbal de constatare trebuie să indice obiectele confiscate de la contravenient precum și valoarea lor.

Această indicare se poate face și pe o listă a parte despre care să se facă mențiune în procesul-verbal și obiectele confiscate pot fi trecute în liste fără evaluare, căci evaluarea trebuie să fie înțeleasă numai pentru cazul când ea este posibilă de făcut

și numai când e cestiunea de obiecte cari se găsesc și se pot desface în comerț.

S'a ascultat: d-nii avocații P. G. Parisianu și C. Dimulescu din partea apelantului Mocha J. Meraneg în susținerea incidentului de a se constitui tribunalul fără procuror de oare-ce afacerea e civilă, faptul comis fiind prevăzut de art. 9 legea monop. hârtiei pentru țigarete se pedepsește conform art. 169 legea gen. a vămilor, nefiind aplicabil în speță art. 12 legea monop. hârtiei țig. care se referă la legea monop. tutunurilor; iar d-l substituit de procuror Ovid Gherghel a pus concluziuni pentru respingerea incidentului de oare-ce în speță trebuie aplicat art. 12 legea monop. hârtiei țig. care text este general și care trimite la legea monop. tutunurilor, art. 89 din această din urmă lege în cas de insolvabilitate a inculpatului transformând amenda în închisoare, deci tribunalul este bine constituit cu procuror.

Tribunalul deliberând,

Asupra incidentului ridicat de inculpat prin avocații săi și anume că rău tribunalul este constituit cu procuror;

Având în vedere art. 12 din legea monopolului hârtiei pentru țigarete după care judecarea contravențiilor la acea lege are loc conform art. 73—93 titlul X din legea monopolului tutunului; că în conformitate cu art. 88 din această din urmă lege, aliniatul penultim, procurorul poate și trebuie să ia parte la instanță, că prin urmare e bine constituit tribunalul cu asistența ministerului public.

Pentru aceste motive, tribunalul, respinge incidentul, etc.

După care: s'a ascultat d-nii avocații P. G. Parisianu și C. Dimulescu din partea contravenientului Mocha J. Meraneg în susținerea apelului și d. avocat al Statului P. Teodorescu în combateri, precum și d. substituit de procuror O. Gherghel în concluziuni.

Tribunalul deliberând,

Asupra apelului făcut de Mocha J. Meraneg contra deciziunii administrative superioare a vămilor cu No. 103707/901 pusă pe procesul-verbal cu No. 5827/901 al biurolului vamal Giurgiu;

Având în vedere art. 175 și 179 din legea vamală și din care reese formalitățile cerute pentru redactarea proceselor-verbale constatatoare de contravențiunile la această lege;

Având în vedere motivele contravenientului, care în baza articolelor citate, cere anularea procesului-verbal ca nefiind conform legii întru cât el n'a fost redactat îndată după constatarea faptului, nu prevede locul unde s'a redactat și mai presus de toate acestea nu indică valoarea obiectelor confiscate;

Având în vedere că după primul articol, aceste procese-verbale trebuiesc redactate de îndată după descoperirea contrabandei, că în speță, contrabanda fiind constatată în dimineața zilei de 9 Decembrie curent și procesul-verbal indicând ora 4 p. m. ca moment al redactării nu s'ar putea invoca de contravenient anularea citatului proces-verbal, întru cât noțiunea cuvântului «îndată» e foarte largă și legiuitorul n'a putut înțelege această redactare imediată, cu atât mai mult cu cât în cazul de față înaintea redactării procesului-verbal în cestiune, a fost nevoie de o anchetă și perchișiune destul de îndelungată;

Având în vedere cel de al doilea motiv al contravenientului art. 179 din legea în chestiune precum și procesul-verbal al vamei Giurgiu, din care reese în modul cel mai evident locul în care s'a instrumentat, căci în adevăr de și se pare că această instrumentare a avut loc atât la biurolul vamal Giurgiu cât și la biurolul central vamal situat tot în Giurgiu la 200 metri de cel d'înteu totuși reese din partea finală, că numai la cel din urmă a avut loc redacțiunea, că prin

urmare din acest punct de vedere actul încriminat câtă a fi considerat ca fiind făcut conform legei;

Având în vedere ultimul motiv de anulare basat tot pe art. 179 și după care procesul-verbal trebuie anulat întru cât nu se prevede în . . . și în corpul său, felul și valoarea obiectelor confiscate și nici unul trecut în corpul procesului-verbal;

Având în vedere că de și aceste obiecte nu se văd trecute în procesul-verbal dar că totuși s'a făcut mențiune de o listă atașată lui; că ast-fel fiind ea trebuie să fie considerată ca făcând parte integrantă din corpul procesului și aprobarea dată de Direcțiunea generală a vămilor, câtă a fi întinsă și asupra acelei liste care se găsea atașată procesului verbal; că din enumerarea cuprinsă în lista în chestiune, rezultă în mod destul de evident determinarea felului obiectelor confiscate. Cât pentru valoarea lor, ea nu a putut fi trecută în acea listă întru cât fiind obiecte vechi nimănu nu 'i-ar fi fost posibil să le evalueze prețul, din lipsă de criteriū în această evaluare. Pe de altă parte această evaluare trebuie să fie înțeleasă numai pentru cazul când ea este posibilă de făcut și numai când e chestiunea de obiecte care se găsesc și se pot desface în comerț; că în fine dacă efectele în chestiune pot avea vre-o valoare, aceasta nu se va determina de cât numai în ziua vnzării, căci numa atunci se va putea ști care e valoarea lor.

Pentru aceste motive redactate de d-l supleant Iulian Teodorescu, tribunalul în majoritate și de acord cu d-l substituit respinge apelul, etc.

(ss) Al. Procopiu, Iulian Teodorescu.

O p i n i u n e

Asupra apelului făcut de Mocha J. Meraneg contra procesului verbal de contravenție la legea monopolului hârtiei pentru țigarete cu data 9 Decembrie a. c. a aprobat de Direcția vămilor prin decisiunea No. 103707/901;

Având în vedere că după art. 192 legea generală a vămilor contra procesului verbal în materie de contrabandă vamală nu se poate invoca nici o nulitate de cât cele rezultând din omisiunea formalităților prescise pentru constatarea infracțiunilor;

Având în vedere că după art. 179 legea vamală procesul verbal trebuie să arate între altele felul și valoarea obiectelor reținute pentru asigurarea amenzilor conform art. 202 din citata lege;

Având în vedere că, în speță, din procesul-verbal dresat în cauză se constată că în cușărul în care s'a găsit cărticelele de țigarete de contrabandă au mai fost și mai multe obiecte ce se văd enumerate în lista anexată la procesul-verbal;

Având în vedere că în zisul proces-verbal nu se arată valoarea obiectelor reținute pentru asigurarea amendei, prin urmare această formalitate fiind esențială, atrage ca consecvență nulitatea procesului-verbal, prin urmare suntem de opinie pentru a se admite apelul și a se anula procesul-verbal.

Membriu de ședință (s) I. A. Florian.

TRIBUNALUL COVURLUI, Secția I

Audiența de la 7 Martie 1901

Președenția D-lui D. G. MAXIM, Prim-Președinte

Neculai Corvisiano cu Lupu Kostache

Cont-curent.—Procente legale.—Procente convenționale.—(Art. 370 al. 3 Cod comercial).

Cont-curent.—Inchiderea lui. — Procentele saldului.—Diferențiere între procent legal și convențional.—Doctrina italiană și francesă.—(Art. 372 și 43 Cod comercial).

1. Sumele trecute în cont-curent produc în profitul fie-cărei părți procent legal de drept și fără so-

mațiune sau chemare în judecată, afară numai dacă părțile s'au învoit asupra unui procent convențional.

2. Procentul legal curge de drept și asupra saldului său asupra sumei de diferență dintre creditele și debitele parțiale trecute în contul-curent.

3. Procentul legal continuă a curge, fie că saldul datorit după închiderea contului-curent a fost raportat ca articol nou într'un cont-curent ulterior, fie că a rămas ca o datorie definitivă, în urma încetării afacerilor dintre părți.

4. Este loc însă a se face diferențiere între aceste două cazuri când este vorba de procent convențional, care curge numai dacă operațiunile de cont-curent continuă și care se preschimbă în procent legal, dacă după liquidatiunea contului urmează încetarea operațiunilor.

S'a ascultat: d-l avocat I. P. Celibidache din partea creditorului Corvisiano și pe d-l avocat Virgil Poenaru din partea debitorului Lupu Kostache.

Tribunalul deliberând,

Asupra opozițiunei introdusă de Lupu Kostache contra sentinței acestei secțiuni No. 2 din 18 Ianuarie 1902, prin care a fost condamnat să plătească lui N. Corvisiano 46433 lei 93 bani, cu procent convențional de 12 la sută, cu începere de la 31 Octombrie 1901 până la achitare;

Având în vedere că din desbaterile urmate și actele prezentate în instanță urmează că reclamantele Corvisiano, comisionar, procurând fonduri proprietarului Lupu Kostache, în schimbul produselor ce primea și i le vindea, erau în cont-curent; și, ast-fel, la 31 Octombrie 1901, saldându-se acest cont, a rămas dator proprietarul cu suma de 46433 lei 93 bani, sumă pe care o recunoaște prin o scrisoare formală adresată reclamantului și prezentată în instanță. Pârâtul Kostache recunoaște și astăzi acest sald debitor, dar pretinde numai ca procentul convențional de 12% nu poate curge de cât până la închiderea contului, la 31 Octombrie 1901, și nu de la această dată înainte. În scurt, litigiul se reduce la chestiunea de a se ști dacă debitorul trebuie să plătească de la închiderea contului procent legal sau convențional; știut fiind că aceste din urmă au fost stipulate de către părți pentru contul-curent și se văd menționate deasupra extrasului înfățișat de către reclamante; dar, trebuie notat că în specie suma saldată a rămas ca o datorie definitivă la debitul proprietarului, după cum rezultă din scrisoarea sa, căci părțile de la închiderea zisului cont-curent, recunosc că n'au mai avut afaceri între ele;

Având în vedere că atât legalmente cât și după un usaj constant din comerț, sumele trecute în cont-curent produc în profitul fie-cărei părți procente legale de drept și fără somațiune sau chemare în judecată, afară numai dacă părțile s'au învoit asupra unui procent convențional (art. 370 al. 3 Cod comercial);

Că, după principiile ce guvernează această instituțiune, procentul legal curge de asemenea de drept asupra saldului, adică asupra diferenței sumelor de care o parte rămâne datoare către alta, cu acele de care ea se găsește creditoare; căci, această diferență constituie un adevărat împrumut asupra căruia curge procentul, după cum rostește în mod expres legea (art. 372 Cod comercial);

Considerând că ast-fel fiind formulate dispozițiunile legale relative la procente în materie de cont-curent, ca o aplicațiune a unei reguie fundamentale în comerț,

consecrată prin articolul 43 din Codicele comercial, și după care datoriile comerciale liquide și plătibile în bani produc dobândă de drept din ziua de când devin exigibile, nu rămâne îndoiață că, potrivit acestei reguli, în lipsa unei convenții deosebite, procentul legal va fi datorit fie că saldul rezultat la închiderea contului a fost raportat ca articol nou într'un cont-curent ulterior sau că a rămas ca o datorie definitivă, în urma încetării de afaceri dintre părți. Nu va fi însă acelaș lucru și în cazul când părțile au stipulat procente convenționale. Un asemenea sald va purta procentul convenit dacă operațiunile dintre părți continuă, căci prin continuarea afacerilor, vor fi înscrise mai departe în cont-curent alte sume după cea raportată ca sald și deci vor fi supuse împreună aceluiaș procent convențional; iar, din contra, saldul va purta numai procentul legal, dacă, după liquidarea contului urmează încetarea operațiunilor, pentru că raportul juridic care deroga la regula comună a procentelor legale a luat sfârșit, și din nimic nu rezultă, nici din scrisoarea debitorului, nici din vre-o altă împrejurare că părțile au înțeles să stipuleze procent convențional și după închiderea zisului cont-curent. (A se vedea în acest sens: *Noblet*, «Du compte courant, pag. 10»; *Lyon-Caen et Renault*, «Droit commercial, IV, pag. 573; *Vivante*, «Droit commercial, III, pag. 215).

Considerând că după cele expuse, reclamantele nu poate fi îndrituit a pretinde procent convențional după data închiderii contului-curent.

Pentru aceste motive, redactate de Primul președinte, admite în parte opoziția făcută de Lupu Kostache.

(ss) D. G. Maxim, N. I. Teodoru.

PRIMUL PREȘEDINTE AL TRIB. DOLJUI

ORDONANȚA No. 7760

1901, Noembrie 24

Portărelul D. Costandache Neculau cere înscrierea sa ca apărător (advocat pe lângă Judecătoriile de Ocoale)

Apărătorii pe lângă judecătoriile de pace. — Persoanele ce pot fi apărători. — Dacă numărarea din art. 123 din legea judecătoriilor de pace este limitativă. Lista apărătorilor. — Cine o alcătuiește. — Dacă la listă se poate adăoga noi înscriși și după aplicarea legii și alcătuirea primei liste. — Determinarea judecătoriei unde apărătorul voește a-și exercita profesiunea. Cine determină. — Dacă un apărător cere înscrierea sa chiar la judecătoriile unde sunt avocați mulți. — Dacă se poate înscri la mai multe judecătorii. — Dacă poate pleda și înaintea judecătoriilor unde nu este înscris. — (Art. 123 din legea judecătoriilor de ocol și art. 12 din vechiul regulament al portăreilor).

1. Asemănat art. 123 din legea judecătoriilor de pace, pot exercita profesiunea de procurator sau apărător pe lângă judecătoriile de ocol, toți aceia cari vor fi funcționari în timp de doi ani cel puțin ca judecători sau ajutoari de judecători de pace și ca grefieri de curți și tribunale chiar dacă nu ar fi titrați, cu condițiune însă ca să nu fi fost destituiți din acele funcțiuni pentru vre-o abatere gravă de la datoriile.

Această enumerare a funcționarilor din art. 123 ca trebuind să beneficieze de dispozițiunea de favoare dintr'insul nu poate fi limitativă, ci trebuie să profite de această dispozițiune toți aceia cari sunt presupuși a avea cunoștințele juridice necesare pentru a exercita acea profesiune, și deci cel puțin toți acei funcționari din ramura jude-

cătorească civilă care au un grad erarhic mai mare de cât al judecătorilor de pace, ajutorilor de judecători de pace și grefierilor de curți și tribunale, sau egal cu al lor, și cari nu au dreptul a se înscrie în veri un tablou de avocați, precum: consilierii de curți sau judecătorii de tribunal, netitrați, și portăreii, cari, după art. 12 din vechiul regulament al portăreilor, sunt asimilați în grad erarhic cu grefierii de tribunale sau curți unde ei servesc.

2. Președinții tribunalelor de județ, după cererea celor interesați și pe baza actelor justificative ce aceștia le vor prezenta, vor alcătui pentru fie-care judecătorie lista apărătorilor sau procuratorilor admiși a-și exercita profesiunea pe lângă acea judecătorie și o vor comunica judecătorilor de ocol respectiv.

Aceste liste nu s'au format odată pentru tot-d'a-una la aplicarea legii judecătoriilor de ocoale și numai pentru aceia ce au cerut înscrierea lor până la alcătuirea primei liste, ci și după această epocă căci lista de și rămâne aceeași, dar se adăoga pe deșna numele tuturilor celor ce implinind condițiile legii cer și obțin înscrierea lor. Prin urmare sunt admisibile cererile de noi înscrieri ca apărători sau procuratori pe lângă judecătoriile de ocol.

3. Apărătorul e în drept de a determina judecătoria unde voește a exercita profesiunea sa iar nu președintele tribunalului după trebuințele judecătoriei.

4. Apărătorul poate cere înscrierea chiar la judecătoriile unde sunt avocați puțin ori mulți căci nu s'a luat în considerație interesul avocaților de cât pentru a nu permite apărătorilor să nu pledeze la tribunale chiar în procesele de competența judecătoriilor în care au pledat sau ar fi putut pleda la judecătorii.

5. Înscrierea se poate cere și ordona la toate judecătoriile, și nimic nu poate împiedica ca acelaș procurator sau apărător să figureze pe mai multe sau pe toate listele.

6. Apărătorul înscris la o judecătorie poate pleda la ori ce altă judecătorie la care nu e înscris, fie din acelaș județ, fie din alt județ (*).

Având în vedere cererea făcută de d. D. Costandache Niculau, prin petiția dată la 20 Noembrie a. c., înregistrată la No. 25283, de a i se permite să exercite profesiunea de procurator sau apărător pe lângă judecătoriile de ocol din circumscripția acestui tribunal, într'u cât a funcționat timp de peste 2 ani ca portărel și șef de portăreii pe lângă tribunalele Iași, Ilfov, și Curtea de apel din București, funcțiune egală în gradul erarhic cu acea de grefier.

Având în vedere certificatul prezentat de numitul petiționar, liberat de d. ministru al justiției sub No. 4640/901, constatător că d. Costandache Nicolau a funcționat în calitate de portărel la tribunalul Iași de la 19 Maiu 1877 până la 18 Martie 1885, de la 18 Martie 1885 până la 29 Decembrie 1890, numit cap de portăreii la acel tribunal, la 16 Martie 1892, portărel la curtea de apel din București și la 24 Iulie 1900, portărel la trib. Ilfov până la 20 Decembrie 1900 când a fost înlocuit.

Având în vedere art. 123 din legea judecătoriilor de pace în vigoare care prevede că: pot exercita profesiunea de procurator sau apărător pe lângă judecătoriile de ocol, toți aceia cari vo fi funcționari în timp de doi ani cel puțin ca judecători sau ajutoari de judecători de pace și ca grefieri de Curți și tribunale chiar dacă nu ar fi titrați, dacă însă nu vor fi fost destituiți din acele funcțiuni, pentru veri o abatere gravă de la datoriile. Că președinții tribunalelor de județ, după cererea celor interesați și pe baza actelor justificative ce acestea le vor prezenta, vor alcătui pentru fie-care judecătorie lista apărătorilor sau procuratorilor admiși a-și exercita profesiunea pe lângă acea

(*) A se vedea în acelaș sens, cartea de judecată dată de Judele ocol. Olt-Topolog cu nota care o aprobă, a directorului nostru d-l D. Alexandresco, publicată în *Curierul Judiciar* No. 68, p. 574, din 1901.

judecătoria și o va comunica judecătorilor de ocol respectiv;

Considerând că enumerarea funcționarilor menționați în art. 123 ca trebuind să beneficieze de dispozițiunea de favoare a dintr'ensul nu poate fi limitativă; că trebuie să profite de această dispozițiune cel puțin toți aceia cari sunt presupuși a avea cunoștințele juridice necesare pentru a exercita acea profesiune, și deci cel puțin toți acei funcționari din ramura judecătorească civilă cari au un grad erarhic mai mare de cât al judecătorilor de pace, ajutorilor de judecătorii de pace și grefierilor de Curți și tribunale sau egal cu al lor și cari nu au dreptul de a se înscrie în verii un tablou de avocați precum: consilierii de Curte sau judecătorii de tribunale netitrați și portărei, care acești din urmă după art. 12 din vechiul regulament al portăreilor sunt asimilați în grad erarhic cu grefierii de tribunale; că într'adevăr legiuitorul a voit, pe de o parte să avantajeze pe cei ce au cunoștințe juridice suficiente, procurându-le o profesiune, iar pe de alta să procure apărătorii justițiabililor la judecătoria și mai cu seamă la unele judecătoria unde nu se găsesc avocați; orî toți aceia cari au cel puțin un grad egal cu funcționarii menționați în art. 123, trebuie presupuși că au aceleași cunoștințe în materia Dreptului cu acești din urmă și interesul justițiabililor fiind ast-fel ocrotit, nu se vede de ce li s'ar refusa dreptul de apărătorii;

Considerând că ar părea la prima citire a dispozițiunii art. 123 că ea nu e aplicabilă de cât celor ce au cerut a se înscrie pe prima listă a apărătorilor alcătuită pentru fie-care judecătoria, căci pe de o parte art. 123 se află printre dispozițiunile transitorii cari de regulă sunt menite a dispărea prin efectul unui timp cum ar fi în speță alcătuirea listei și fără ca o nouă lege să le abroge, iar pe de altă parte al. 2 nu face mențiune de cât de alcătuirea unei singure liste; că însă aceasta nu poate fi sensul art. 123, că de multe ori legiuitorul printre dispozițiunile transitorii înseamnă și dispozițiuni care nu au acest caracter, numai pentru motivul că nu le găsește alt loc mai nimerit, că e tocmai ce s'a petrecut cu regula sus citatului art. 123, căci nu se vede de ce s'ar fi dat dreptul de apărătorii numai celor ce ar fi funcționat până la data aplicării legii din 1896 și numai celor ce ar fi făcut cerere până la formarea primei liste: că din contră motivele acestei dispozițiuni se aplică tutulor celor ce întrunesc la orî-ce dată condițiunile cerute de art. 123; că pe lângă acestea, dacă legiuitorul ar fi înțeles că numai cei ce vor fi făcut cerere până la alcătuirea primei liste să beneficieze de dreptul de a fi apărător ar fi prescriis un termen în care să se facă cererea și să se alcătuiască lista, că dacă este exact, că se vorbește în al. 2 de o singură listă pentru fie-care judecătoria în care să se treacă numele tutulor apărătorilor admiși, ceea-ce presupune chiar mai multe cereri făcute dar nu una singură; că în speță nu rezultă de aci inadmisibilitatea dreptului celor ce cer a se înscrie în urma formării listei, căci lista rămâne aceeași, dar se adaugă pe dânsa numele celor din nou înscriși.

Considerând că textul și spiritul legiuitorului conduc încă la soluțiunile următoare:

1. Apărătorul e în drept de a determina judecătoria unde voește a exercita profesiunea sa iar nu președintele după trebuințele judecătoriai. În această materie interesul foștilor judecătoria, ajutorii de judecătoria de pace, grefierii și portărei este regulator, precum tot ei își aleg județul unde cer a fi înscriși, ast-fel cum o fac și avocații cari cer înscrierea într'un tablou oare care. Dacă alcătuirea listei de către preșident ar face a se crede că sistemul contrariu posibil în legislațiune a fost admis, analogia profesiunii de procurator cu aceia de avocat în cuvintele din al. I din art. 123 «pe lângă judecătoria de ocol» ca și cele din al. II «după

cererea celor interesați» probează admiterea primului sistem.

2. El poate cere înscrierea chiar la judecătoria unde sunt avocați puținii orî mulți căci nu s'a luat în considerație interesul avocaților de cât pentru a nu permite apărătorilor să nu pledeze la tribunale chiar în procesele de competența judecătoriai în care au pledat sau ar fi putut pleda la judecătoria.

A admite contrariu este a introduce în textul art. 123 o distincțiune între judecătoria care nu reese din text.

3. Înscrierea se poate cere și ordona la toate judecătoriai. Din alcătuirea unei liste pentru fie care judecătoria nu trebuie a se deduce contrariu în mod silit, căci nimic nu împiedică ca același procurator să figureze pe mai multe liste sau pe toate listele.

De obicei înscrierea nu se va cere de cât pe lista judecătoriai unde se va exercita profesiunea, dar se poate cere și pentru judecătoria din același județ unde în mod accidental se va pleda și mai cu seamă pentru judecătoria din aceeași localitate când sunt mai multe, de altmintererea înscrierea la toate judecătoriai nu are un mare interes pentru cei ce voesc a exercita profesiunea de apărător, dacă se va admite.

Deslegarea de la numărul următor, în zadar s'ar mai zice că precum avocatul nu se poate înscrie în tablourile mai multor județe, tot ast-fel cată să fie pentru apărătorii, căci pe de o parte acest principiu este inexact pentru avocați.

Art. 4 din legea constitutivă a corpului zicând, că orî-ce avocat e dator dar nu că are dreptul a se înscrie numai în tabloul unui județ, și art. 5 din legea din 1883, recunoscând formal avocaților înscriși într'un județ dreptul de a se înscrie și într'altul, iar pe de alta chiar de ar fi adevărat și chiar de ar trebui aplicat prin analogie la apărătorii, ar resulta din aplicația lui că nu se poate înscrie un apărător la mai multe tribunale iar nu la mai multe judecătoria, listele adică tablourile făcându-se la tribunale iar nu la judecătoria.

În sensul soluțiunilor de la No. 2 și 3 vezi jurnalul Curții de apel din București, secția III-a No. 121 din 17 Maiu 1899, publicat în *Curierul Judiciar* No. 33/99.

În sens contrariu asupra soluțiunii de la No. 2, vezi ordonanța primului președinte de llfov reformată de sus zisul jurnal.

4. Apărătorul înscriis la o judecătoria poate pleda la orî-ce altă judecătoria la care nu e înscriis fie din același județ fie din alt județ.

Pentru a o putea face va fi suficient de a lua un certificat de la tribunalul care a admis înscrierea. Nu se vede într'adevăr de ce nu i s'ar recunoaște acest drept când nici un termen al textului art. 123 nu îl răpește, când din contră există un articol care trebuie aplicat prin analogie; art. 4 din legea constitutivă a avocaților care permite acestora de a pleda și în județele unde nu sunt înscriși, când în fine rațiunea voește ca cel ce e recunoscut apt de a exercita profesiunea într'o localitate s'o poată exercita orî-unde.

Pentru aceste motive:

Noi Primul Președinte,

Admitem cererea și recunoaștem d-lui D. Constandache Nicolau dreptul de a exercita profesiunea de apărător sau procurator pe lângă judecătoria de ocol din județul Dolj și dispunem înscrierea d-sale pe toate listele de apărătorii sau procuratorii admiși și înscriși la fie-care din judecătoriai.

Această dispozițiune se va comunica d-lor judecătoriai respectivii.

Prezenta ordonanță se pronunță cu dreptul de apel în termen de cinci zile de la comunicarea ei.

Dată azi la 24 Noembrie 1901, în palatul justiției din Craiova.

Prim-președinte (ss) N. Mănescu.

Grefier (s) N. Gheorghiu

DOCUMENTE VECHI PRIVITOARE LA MOLDOVA

Comunicate de Directorul nostru

Sub această rubrică vom publica din timp în timp câte un document vechi cu totul inedite, privitor la istoria țării.

Astăzi începem cu un hrisov al Kaimakamiei Moldovei din 1856 privitor la înființarea târgușorului Ivesți din județul Tecuci.

Intr'unul din numerile viitoare vom publica un hrisov a lui Gr. Ghica Voievod din 1758, dat la mâna boierului Ion Râșcanul pentru ca să nu'l mai scoată nimeni din casa sa și să nu să mai găzduască în ea cu de a sila musafiri.

Vom publica cu această ocaziune și întărirea acestui hrisov domnesc prin cartea de blăstăm a Mitropolitului Moldovei Iacob. Credem că cu aceasta vom aduce un adevărat serviciu acelor cari se îndeletnicesc cu istoria juridică a țării.

De o cam dată începem cu hrisovul sus-menționat a Kaimakanului T. Balș.

Eată acest document:

KAIMAKAMIA DOMNIEI PRINCIPATULUI MOLDAVIEI

Departamentul de finans prin raportul No. 7888 din 5 a curenteii luni Octombrie mi-au adus la cunoștință că au îndeplinit cuvenitele lucrări după așezământ în urmarea cererii d-sale, Postelnicul Panaite Balș atât de a se încuvința înființare de târg pe moșia d-sale Ivesți din ținutul Tecuciului cu o Ți de târg pe săptămână Lunea, și două-spre-zece iarmaroace pe an care sunt: cel întâi la una Ianuarie, al doilea la trei-zece Ianuarie, al treilea la două-zece și cinci Martie, al patrulea la două-zece și trei Aprilie, al cincilea la două-zece și unu Maiu, al șaselea la două-zece și nouă Iunie, al șaptelea la două-zece Iulie, al optulea la cinci-spre-zece August, al noulea la 14 Septembrie, al zecelea la patru-spre-zece Octombrie, al un-spre-zecelea la opt Noembrie și al doi-spre-zecelea la șase Decembrie, cât și de a se întări invoiala săvârșită cu târgoveții șezetori în acel târgușor, după cum mai jos se arată adică:

1. Se îndatorește proprietatea a da loc cât va voi a cuprinde cine-va în față iar lungimea 24 stânjeni.
2. Fie-care gospodar are voe a ține și a pășuna până la trei vite, pe emășul acestui târgușor și a satului fără plată.
3. Pentru nația jidovilor, să le dea proprietatea loc de școală, feredeu, și înmormântare fără plată de besman, la a cărora clădire se vor ajuta și de proprietate la cheltueală.
4. Tuturor târgoveților se îndatorește proprietatea a le da acturi cu arătare câți stânjeni față pe care are a plăti besman, câți lungul, câți dosul și câți totalul împrejur.
5. Pentru trei ani de Țile începător de la 1855 și până la 23 Aprilie 1858 nu va plăti obștia besman și oțcup.
6. De la 23 Aprilie 1858 s'au învoit proprietatea cu obștia târgovețelor se plătească besmanul și oțcupul și anume: pentru fie-care stânjen de față patru sorocovețe pe an în două vadele adică la fie-care 23 Aprilie și la fie-care 26 Octombrie fie-cărui an, de vadra de rachiū spirt scotită două-

spre-zece oca, un sorocoveț de vadra, de vin scotită vadra zece oca bez drojdie un leū; de vadra de păcură scotită cinci-spre-zece oca un leū, de oca de lumânări de seū zece parale, pentru o vită mare de tăeat un sorocoveț, pentru oae saū berbece două-zece parale, pentru un mel zece parale.

7. Pe locurile ce li s'au dat sunt slobozī a'și clădi acum dintăi după cum se vor înlesni care toți vor fi datorī a le acoperi cu scânduri saū șindilă, iar nici de cum cu stuh, rogoz saū pae, aceasta chiar în priința obștiei fiind mai feritoare de foc, iar după zece ani de Țile și mult până la împlinire de cinci-spre-zece sunt datorī fie-care a'și clădi binale temelnice de piatră saū de cărămidă și acoperite cu oale, știind hotărîtor că ori-care nu va face asemenea binale va fi înlaturat, fără a i se asculta ori-ce fel de propunere și locul se va da celor ce se vor îndemăna a clădi asemenea binale.

8. Ori și care târgoveț ar voi a trece locul seū întreg saū parte dintr'insul în vëndare, dănuire saū zestre este slobod după pravilele țării și cu șcirea proprietarului.

9. Nimeni nici odată nu este slobod a aduce de vëndare cu paralăcul vin, rachiū și păcură de cât numai cu toptanlăcul.

10. Fânul și orzul este slobod a aduce de vëndare ori-cine fără nici un fel de plată.

11. Pităriile, mungeriile și cântarul sunt a proprietăței.

12. Măhălitul și mortăsăpia aceste tot-d'a-una se vor da în antreprisă și venitul lor se va întrebuița în lefile comisarului și a fanaragiilor care sunt pentru slujba obștiei.

13. Fie-care târgoveț va plăti câte doi leū pe an, pe lângă acei a locului, din care un leū va fi pentru ținerea școalei publice, ce este Țidită de proprietar și altul se va strânge de către un târgoveț însemnat de proprietar ca să cumpere tulumbele trebuitoare pentru foc. Drept aceia luând în priivire că înmulțirea târgurilor este un mijloc necontestat pentru înflorirea comerțului; am încuvințat și întăresc prin acest act înființarea pomenitului târg pe moșia Ivesți a d-sale Post. Panaite Balș cu o zi de târg pe săptămână și două-spre-zece iarmaroace pe an la zilele însemnate mai sus precum și urmare în tocmăi a învoelei prescise dintre d-lui proprietarul cu târgoveții, cu aceasta însă ca mai întâi să înființeze casă de școală publică cerută de așezământ potrivit declarației ce d-lui Post. au dat, tot odată am însărcinat pe d-lui șeful depart. de finans ca să publice acest act spre obștească știință.

Semnat T. Balș.

1856 Octombrie 13 zile

Urměză sigiliul
cu marca țării
și cu inscripția
«Teodor Necula
Balș 1856 Kai-
makamul Prin-
cipatului Mol-
daviel».

N° 69

N° 22

Dir. Dep. (s) Negruți.

Șef Dep. (s) nedescifrabil
Departamentul de finanțe Secția III.

Șeful serviciului (s) S. Cervinov.

BIBLIOGRAFIE

A apărut în o broșură de 70 pagine în editura tipografiei «Gutenberg» Iosef Göbl, str. Doamnei 20

Lacunele noului Cod de Procedură civilă

de

George G. Mironescu

Dector în drept de la Facultatea din Paris, licențiat în litere și filosofie,
fost magistrat, avocat

PRETUL LEI 1.50